

ශ්‍රී ලංකා විද්‍යාභිවර්ධන සංගමයේ
41 වැනි වාර්ෂික රැස්වීමේ අමතන
අග්‍රාමාත්‍ය

ගරු ආර්. ප්‍රේමදාස මැතිතුමා විසින්
පවත්වන ලද කථාව

1985 දෙසැම්බර් මස 09 වැනි දින

Speech made by

The Hon. R. Premadasa, M.P.
Prime Minister

at the 41st Annual Sessions of
The Sri Lanka Association for
The Advancement of Science
9th December, 1985

මෙම කථාව අවසන් කළ කෙරෙහි ලද විශේෂයෙන් පාඨල සිසුන්ට
ප්‍රයෝජනවත් විය හැකි. ප්‍රශ්න මාලාවක් කථාවේ අවසන් දක්වේ.

At the end of the Text of this address, there is a set of questions
which has been especially designed for the benefit of students.

BKT 0093

25-08-2023

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

**ශ්‍රී ලංකා විද්‍යාභිවර්ධන සංගමයේ 41 වැනි වාර්ෂික රැස්වීම අමතා
අග්‍රාමාත්‍ය ගරු ආර්. ප්‍රේමදාස මැතිතුමා විසින් පවත්වන ලද කථාව**

තමුත්තාත්සේලායේ සංගමයේ 41 වැනි වාර්ෂික රැස්වීම ඇමතිමට මට කල ආරාධනය ගැන සතුකිසි. මේ වර්ෂයේ සභා රැස්වීමවලට තමුත්තාත්සේලා තේමාව කොට ගෙන තිබෙන්නේ "වර්ෂ 2,000 වන විට සැමට සුවසෙන ලබා දීමෙහිලා විද්‍යාව හා තාක්ෂණය සතු කාර්යභාරය" යි. මේ තේමාව මගේ හදවතට කිට්ටු, ප්‍රියතම තේමාවක්. ඊට විශේෂ හේතුව මම ජාතික සෞඛ්‍ය සභාවේ සභාපති වශයෙන් කටයුතු කරන තිසයි. මහා සෞඛ්‍යය හා ප්‍රමාණවත් නිවාස යන දෙක අතර කිට්ටු සම්බන්ධයක් තියෙන බව ඔබත් පිළිගන්නවා ඇති. සැමට සුවසෙන යන පරමාර්ථය වර්ෂ 2,000 වත් කලින් අත්කර ගැනීමේ මාධ්‍යයක් වශයෙන් නිවාස හා ගම්පල වැඩසටහන් යොදා ගැනීමට මම පළාත් පාලන, නිවාස හා ඉදිකිරීම් ඇමති හැටියට සැම උත්සාහයක්ම දරා තිබෙනවා.

සැමට සුවසෙන අත්කරදීම සඳහා විද්‍යාව හා තාක්ෂණය විසින් දරිය යුතු කායාර්භාරය තමුත්තාත්සේලායේ සාකච්චාවලදී විමසා බලනවා ඇති. සැමට සුවසෙන යන්නෙන් අපි අදහස් කරන්නේ මොකක්ද? වඩාත් පටු අර්ථයෙන් සෞඛ්‍යය තේරුම් ගන්නේ රෝග

වැදැක්වීම හා රෝග නිවාරණය හැටියටයි. කායික, මානසික, සමාජ යනුවෙන් සෞඛ්‍යයට තුන් පැත්තක් තියෙනව. කායික හා මානසික සෞඛ්‍යය ඇත අතීතයේ සිටම - ක්‍රි. පූ. 5 වැනි සියවසේ විසූ හිපොක්‍රටිස්ගෙන් පටන් අපේ කාලයේ සිග්මන්ඩ් ප්‍රොයිඩ් දක්වා - හඳුරතු ලැබූ විෂයයක්. එහෙත්, සෞඛ්‍යයේ සමාජ පැත්ත, විශේෂයෙන් පරිසරය හා සම්බන්ධ පැත්ත, වටහාගෙන ඇත්තේ මේ මෑතක සිටයි. හතරවැනි පැත්තකුත් තියෙනව. එය බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමයට නම් මුළුමනින්ම අලුත් දෙයක්. මම මේ සඳහන් කරන්නේ ආධ්‍යාත්මික පැත්ත ගැන - සද්චාරාත්මක ගුණවගාව ගැන. පෙරදිග ජන සමාජවල නම් මිනිසාගේ සෞඛ්‍යයට හා ආධ්‍යාත්මික සුභ සිද්ධියට ලැබුණේ එක සමාන අවධානයක්, වටිනාකමක්. හරියට කරන්නෙක රෝද දෙකට වගේ. ඇත්ත වශයෙන්ම ආධ්‍යාත්මික සුභ සිද්ධිය සෞඛ්‍යයේ කායික, මානසික හා සමාජ අංශ සමග සියුම් ලෙස වෙළී තිබෙනවා පමණක් නොව එය ඒ අංශ සියල්ලටම කේන්ද්‍ර වී තිබෙනවා. සාකල්‍ය වෛද්‍ය ක්‍රමයේ නූතන න්‍යායකයන්ගෙන් කෙනෙක් වන ඔලිවර් සැක්ස් කියන හැටියට, "ඥානිත්වයන් ආධ්‍යාත්මික ශක්තියේ ආධාරයත් මගින් සුවය සැලසේ ; අපි එකිනෙකාට වෛද්‍යවරයන් වෙමු."

තමුත්තාත්සේලාගේ "සෑමට සුවසෙන" කල්පිතයේ තවදුරටත් අවධාරණය කළ යුතුය කියා මට හැඟෙන ලක්ෂණයක් තියෙනව. සාංස්කෘතික බලපෑමයි ඒ. සාංස්කෘතික සීමා ඇතුළතයි සෞඛ්‍යයට අර්ථකථනයක් දිය යුත්තේත්, සෞඛ්‍යය හැඩගැස්විය යුත්තේත්, සෞඛ්‍ය අත්පත් කරගෙන ගුණි විදිය යුත්තේත්. රෝග ගැන කියන විට අපේ සිතට සාමාන්‍යයෙන් එන්නේ වෛද්‍යවරුන්, ඖෂධ, ආරෝග්‍යශාලා. හොඳ සෞඛ්‍ය සඳහා ඒ

හැමෙකක්ම අවශ්‍ය බව අපි පිළිගනිමු. ඒ වුවත් අපේ උත්සාහය “පූර්ණ සෞඛ්‍යය” අත්කර ගැනීමටයි. “පූර්ණ සෞඛ්‍ය” නමැති අරමුණ උදෙසා සාමාජික, පාරිසරික, සාංස්කෘතික හා ආධ්‍යාත්මික යන අතික් සාධක මගින් ඉටුවෙන්නේ තීරණාත්මක කාණ්ඩයක්.

තවත් මූලික වැරදි අදහසක් තියෙනවා. එය පැහැදිලි කර දීමට මම කැමතියි. සෞඛ්‍යය “දෙත්ති පුළුවන් දෙයක්” කියා විශ්වාසයක් පවතිනවා. ඒක දෙත්ති පුළුවන් දෙයක් නොවේ යන්නයි මගේ අදහස. ඒක අත්කර ගතයුතු ස්වෝත්සාහයෙන් අත්කර ගතයුතු දෙයක්. සෞඛ්‍යය මිනිසුන්ට බලපාන දෙයක් බව ඇත්ත ; නමුත් මිනිසුන් ඉන්නත් කරවා ගැනීමට බැහැ. සෞඛ්‍යය අත්කර ගැනීම සැබෑ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී කාණ්ඩයක්. එය මාතව සෞඛ්‍යයයි. එය මනුෂ්‍යයන් විසින් මනුෂ්‍යයන් සඳහා අත්කර ගත යුත්තක්. වෙනත් වටිනාවලින් කිවහොත් සෞඛ්‍යය අත්කර ගැනීමේදී මිනිසා විසින් තම දෛවය තමන්ම තිගමනය කරගත යුතුයි. සෞඛ්‍යය සැලසුම් කරගත යුත්තේත්, උපාය කොටගත යුත්තේත්, අත්පත් කරගෙන ගුණි විදිය යුත්තේත්, මිනිසුන් විසින්මයි. අත්තිමට බලන කොට, සෞඛ්‍යය කියන්නේ ඒ ඒ තැනැත්තාට වෙනමම බලපාන පෞද්ගලික තත්ත්වයකටයි.

“සැමට සුවසෙන” මගේ සිත බෙහෙවින් ඇදගන්න පාඩයක්. වයස, ස්ත්‍රී-පුරුෂ හේදය, ජාතිය, ආගම, භාෂාව යන කිසිම විශේෂයක් නොතකා එය රටේ මුළු ජනතාවටම අදාලවම ඊට හේතුවයි. සෞඛ්‍යය සාකල්‍ය සංකල්පයක් වන්නේ යම් පමණකටද එපමණටම සැමට සුවසෙන සැම ජන කොටසකටමත් අපේ පාලනය යටතේ ඇති ගෞතික හා මනුෂ්‍ය සම්පත් සියල්ලටමත් එකසේ බලපායි. විද්‍යාඥයන් වේවා, වෛද්‍යවරුන් වේවා, අධ්‍යාපනඥයන් වේවා, ජන සංවිච්චකයන් වේවා – ඒ කවර වෘත්තියකට අයත් අය විසින් වුවත් කලයුතු සේවා කොටසක් තිබෙනවා.

සෞඛ්‍යාරක්ෂාවක් විද්‍යාව හා තාක්ෂණයන් දැඩිලෙස එකට බැඳී තිබෙනවා. ඒ අතින් බලනවිට ප්‍රාතිභායෂීජනක ඖෂධ වර්ග, විශ්වාස කිරීමට තරම් අපහසු බද්ධ ශල්‍යක්‍රම හා පරිගණක භාවිතයෙන් රෝග විනිශ්චය කිරීම් යන හැමෙකක්ම දියුණු තාක්ෂණයන්ගේ ප්‍රතිඵලයි. සෞඛ්‍යාරක්ෂාව සඳහා මේ දියුණු තාක්ෂණයන් යුතු ලංකාවේ ප්‍රයෝජනයට ගැනීම ගැන තමුත්තාත්සේලා අහන්ඩ කැමති නොයෙකුත් ප්‍රශ්න තියෙනවාට සැකයක් නැහැ. ඒ විසඳම අපට දරන්න පුළුවන්ද? ඒක උචිතද? එය දිගටම කරගෙන යෑමට අවශ්‍ය දක්ෂතාත් දැනුමත් අපට තියෙනවද? ඒ සියල්ලටත් වඩා, තැවත පණ ගැන්වීමේත් තැවත ජීවන ශක්තිය ලබාදීමේත් හැකියාව මත් පෙර දේව භාස්කමක් මෙන් තිබුණ ඒ හැකියාව — අපට ලැබුණේත් අපි තැවත පණ ගැන්විය යුත්තේ කවුරුන්ද? තැවත ජීවන ශක්තිය දිය යුත්තේ කාටද? උචිත තාක්ෂණය හා සාර ආචාර ධර්මවලට එහි ඇති සම්බන්ධය පිළිබඳ මුළුමහත් ප්‍රශ්නය කෙරෙහි අපේ සිත මෙයින් යොමු කෙරෙයි.

සෞඛ්‍යාරක්ෂාව හා සම්බන්ධ බොහෝ ක්ෂේත්‍රවල අපට අපේම දේශීය ශිල්පඥාණ තිබුණා. ඒ වැඩිහරියක් දැන් අමතක වී ගිහිත් සැහෙන කාලයක් වෙනවා. ජල පිරිපහදුවේ පටන් කායෂීක්ෂම උගුත් දක්වාත් කැලි කසල අපහරණයේ පටන් ආහාර කල්තබා ගැනීමේ ක්‍රම දක්වාත් නිදර්ශන ගණනාවක් ගෙනහැර දක්වන්න පුළුවන්. ඒ ශිල්පඥාණ මගින් අත්වත ප්‍රයෝජන සුප්‍රකටයි. ඒවා දේශීය අමු ද්‍රව්‍ය යොදා අඩු වියදමෙන් මේ රටේම කරගත හැකිදේ. ඒවා ජනතාවට පිළිගතහැකි, ආදායම් උපදවන, රැකියා වැඩිකරන උපක්‍රම. උචිතවූත් දේශීයවූත් ශිල්පඥාණ කෙරේ අවධානය ලක් කිරීමට ඉටා ගැනීමට මෙහි සිටින විද්‍යාඥයන් වන තමුත්තාත්සේලාට මෙය යෝග්‍ය මොහොතයි. වර්තමාන හා අනාගත පරම්පරා

ජනාධිපති කාර්යාලය සුස්තකාලය

වෙනුවෙන් අපෙන් ඉටුවිය යුතු යුතුකමක් තිබෙනවා. "සැමට සුවසෙන" අත්කරදීමේ කායායේදී මෙකී ශිල්පයන් පිරික්සා බැලීමත්, අධ්‍යයනය කිරීමත්, සුදුසු පරිදි සකස්කර ගැනීමත්, යොදා ගැනීමත් ඒ යුතුකමයි. උසස් තාක්ෂණය යොදාගැනීම අත්හැර දැමිය යුතුය යන්නක් මේකෙන් අදහස් කෙරෙන්නෙ නැහැ. උසස් තාක්ෂණය ලබා ඇති ඉමහත් දියුණුව නොසලකා හැරිය හැකි දෙයක් නොවේ. නමුත්, උසස් තාක්ෂණයේ නාමයෙන් තිබෙන හැම දෙයක්ම ඇස් පියාගෙන බාරගතයුතු නැහැ. හොඳ දේ වටහාගෙන තැනට ගැලපෙන හැටියට වෙනස්කර පිළිගැනීමේ හැකියාව අපි ප්‍රගුණ කරන්නට ඕනෑ.

කෙසේවෙතත්, මෙහි එක්තරා අතතුරුදයක බවකුත් තියෙනවා. උසස් තාක්ෂණය මිනිසාගේ මානසික තත්ත්වයට බලපාන දෙයක්. සමහර අවස්ථාවලදී මිනිසුන් නොමිනිසුන් කෙරෙනවා. එවැනි ප්‍රවණතාවකින් ආරක්ෂාවීමට අපි සැලකිලිමත් වෙන්නට ඕනෑ. අතික් අතට, තාක්ෂණයෙහුත් විද්‍යාවෙහුත් සිදුවිය යුත්තේ මිනිසුන් තව තවත් නිහතමානි කරවීමයි. අපි විද්‍යාවෙන්, තාක්ෂණයෙන් සීමා තේරුම් ගතයුතුයි. ජීවන ආචාරධර්ම අමතක කරවීමක් තාක්ෂණය තිසා සිදු නොවිය යුතුයි. අත්තිමට බලන කොට, අපේ බුද්ධිය පාලනය විය යුත්තේ අපේ මනුෂ්‍යත්වයෙන්. අපේ පෞද්ගලික සාරධර්ම අපේ හපත්කමේ අතුරු ප්‍රතිඵල අභිබවා සිටිය යුතුයි.

පෞද්ගලික සාරධර්ම ගැන කියන කොට, "මම" විශේෂඥයන් තිමක් නැතිය යන කියමන මට මතක් වෙනවා. ඒ වෛද්‍ය විශේෂඥ පිරිසක් නොවේ. මම' සඳහන් කළේ තමන් ගැනම විශේෂඥ වී සිටින පිරිසක් ගැනයි. තමන්ගෙම ආත්මාභිවාදනය අතික් හැමදෙයකටම වඩා වැදගත් හැටියටයි මේ "මම" විශේෂඥයන් සලකන්නේ. මේ "මම" විශේෂඥයන්ගේ ගණයෙන්

ඇත්වීමට වඩා ඒ ගණයට එකතුවීමට මිනිසුන් වැඩි වැඩියෙන් මෙහෙයවනු දැකීම අපේ යුගයේ එක් බේරුණක ලක්ෂණයකි. මනුෂ්‍ය සංහතියේ සුබසිද්ධිය උදෙසා ආත්මාර්ථයෙන් තොරව සේවය කිරීමට අපි නැවත ඇප කැප වෙමු.

මෙහිදී මගේම අත්දැකීමෙන් එක් අදහසක් ප්‍රකාශ කරන්න සතුටුයි. මම නමුත්තාත්සේලා හමුවට එන්නේ දේශපාලනයේ යෙදෙන කෙනෙක් හැටියට - දේශපාලනය රාජ්‍යකරණයේ මූලද්‍රව්‍යයකි. ඒ වුනත්, වෙනත් ජීවන ක්ෂේත්‍රවලටත් දේශපාලනය රිංගන හැටි මම දැක තිබෙනවා. එහෙම වුනාම විනාශයක් පමණයි සිදුවිය හැක්කේ. විද්‍යාඥයාගේ කායභීය, හැමටත් වඩා වෛද්‍ය විද්‍යාඥයාගේ කායභීය, කිසිවිටෙක දේශපාලනය හා සම්බන්ධ කායභීයක් නොවිය යුතුයි. විද්‍යා වෘත්තීවලින් දේශපාලනය ඉවත් කරවීමට අපි ඉගෙන ගත්විටයි අපි ඇත්තෙන්ම මානුෂික වෙන්නේ. වැරදි මූලද්‍රව්‍ය වැරදි තැන පාවිච්චියට ගන්න එපා.

මේ වාර්ෂික සභාවාර විශිෂ්ඨ ලෙස සංවිධානය කිරීම ගැන නමුත්තාත්සේලාගේ ශ්‍රී ලංකා විද්‍යාභිවර්ධන සංගමයට ප්‍රශංසා කරනවා මම අවසාන වශයෙන් කැමතියි. " වර්ෂ 2000 වන විට සැමට සුවසෙන ලබාදීමෙහිලා විද්‍යාව හා තාක්ෂණය සතු කාර්යභාරය " යන තේමාව තෝරා ගැනීම ගැනත් මම නමුත්තාත්සේලාට ස්තූති කරනවා කැමතියි. " සැමට සුවසෙන " පමණක් නොව, " සැමට පුර්ණ සුවසෙන " අත්කර දීමෙහිලා විද්‍යාවත් තාක්ෂණයත් යොදාගැනීම සාර්ථක කරවීමේ හැකියාව හා දක්ෂතාව නමුත්තාත්සේලාට තිබෙන බව මම දන්නවා.

නමුත්තාත්සේලාගේ 41 වැනි වාර්ෂික සභාවාරය සර්වප්‍රකාරයෙන්ම සාර්ථක වේවා.

ජනාධිපති කාර්යාලය
ප්‍රස්තාවනාලය

ප්‍රශ්න

1. “ මනා සෞඛ්‍යය හා ප්‍රමාණවත් නිවාස පහසුකම් යන දෙක අතර කිවු සම්බන්ධයක් ඇත. ” මෙම කියමන ගැන ඔබේ අදහස් දක්වමින් තවදුරටත් විස්තර කරන්න.
2. සෞඛ්‍යයේ සමාජමය හා පරිසරයට සම්බන්ධ පැති කවරේද ? ඒවා මෑතකදී පමණක් හඳුනාගෙන ඇත්තේ ඇයි ?
3. සෞඛ්‍යයේ හතර වැනි පැත්ත කීමෙක්ද ? පෙරදීග පරම්පරාගත වෛද්‍ය ක්‍රමයේ මෙය විශේෂ අවධානය ලැබී ඇත්තේ කවර හෙයින්ද ?
4. මහජනතාව අතර සෞඛ්‍ය අධ්‍යාපනය පිළිබඳ ව්‍යාපාර ගෙන යෑමේදී සංස්කෘතිය පරිසරය හා සම්ප්‍රදාය කෙරෙහි සැලකිල්ලක් දැක්වීම වැදගත් වන්නේ ඇයි ? එය නොසලකා හැරියොත් කුමක් සිදුවේද ? නිදසුන් සපයන්න.
5. “ සෑමට සුව සෙත ” යන සංකල්පය ප්‍රචලිත කරවීමට ගම්පුර වැඩසටහන කෙසේ ආධාර වී ඇද්ද ? එම සංකල්පය ප්‍රගුණ කරවීමට ඉවහල් වන ඒ වැඩසටහන තුළම ඇති ඒ විශේෂාංග මොනවාද ?
6. “ සෑමට සුව සෙත ” අත් කරදෙනු සඳහා අප විසින් අතීතයේ යොදා ගන්නා ලද තාක්ෂණ කවරේද ? දැන් ඒවා අතහැර දමා ඇත්තේ ඇයි ?
7. විද්‍යාත්මක වෛද්‍ය ක්‍රමයේ තවතම ජයග්‍රහණවලට සංවර්ධනය වන රටවල ඉඩක් නැද්ද ? තාක්ෂණය නැතට ගැලපෙන සේ විය යුතු ය යන්නෙන් කීමෙක් අදහස් වේ ද ?

8. "මම" විශේෂයේ කවුරුන්ද? මෑත කාලයේ ඔවුන් බහුල වී ඇත්තේ මක්නිසාද?
9. "විද්‍යාඥයාගේ කාර්යය කිසි විටෙක දේශපාලනය හා සම්බන්ධ කාර්යයක් නොවිය යුතුයි." මේ අදහසට පක්ෂව හෝ විරුද්ධව අදහස් දක්වන්න.
10. වර්ෂ 2000 වන විට සෑමට සුවසේන අත් කරගැනීමට යොදාගෙන ඇති ප්‍රධාන උපාය කිමෙක්ද? මෙය අත් කරගතහැකි දෙයක්ද? ඔබේ අදහස් සනාථ කරන්න.
11. සෞඛ්‍යය දිය හැකි දෙයක් නොව අත් කරගතයුතු දෙයක් ය යන මේ අදහසට ඔබ එකඟ ද? ඔබ අදහස නගවුරු කරන්න.
12. ක්‍රි. ව. 2000 වන විට "සෑමට සුව සේන" නොව "සෑමට පුරුණ සුව සේන" අත් කරගැනීමට අප වෙහෙසිය යුත්තේ ඇයි?

**THE SPEECH MADE BY THE HON. R. PREMADASA,
PRIME MINISTER, AT THE 41ST ANNUAL SESSIONS
OF THE SRI LANKA ASSOCIATION FOR THE
ADVANCEMENT OF SCIENCE, BMICH,
MONDAY 9TH DECEMBER 1985**

I am thankful to you for inviting me to address the 41st Annual Sessions of your Association. You have chosen the theme 'The Role of Science and Technology in achieving Health for All by the Year 2000,' for this year's sessions. This is a theme which is very near and dear to my heart, especially so, because I function as the Chairman of the National Health Council. You will also appreciate that there is a close relationship between good health and adequate shelter. In my capacity as Minister of Local Government, Housing and Construction, I have made every endeavour to use the Housing and the Village Re-awakening Programmes as a vehicle for achieving the objective of Health for All sooner than by the year 2000.

During the course of your deliberations you will be examining the role of science and technology in achieving Health for All. What do we understand by Health for All? Health in its narrow sense is interpreted to mean the prevention and cure of diseases. There are three facets to health—physical, mental and social. Physical and mental health have a long history—from Hippocrates in the 5th Century B.C. to Sigmund Freud in our time. However, the social aspects of health, in particular the environmental aspects, have come to be recognised only in very recent times. There is a fourth dimension which is absolutely new as far as Western Medicine is concerned. What I am talking about is the spiritual dimension or the moral well-being. In Eastern societies human health and spiritual well-being received equal emphasis—equal weightage— like the two wheels of a cart. Indeed spiritual well-being is not only intricately interwoven with the physical, mental and social aspects of health but also central to all these dimensions. As Oliver Sacks, one of the modern leaders of holistic medicine put it: "Kinship and spiritual reinforcement is healing: we are physicians to each other."

In your model of "Health for All" there is a feature which strikes me as needing further emphasis. That is the cultural context. Health has to be defined, modelled, achieved and enjoyed within the limits of culture. We

ජනාධිපති කාර්යාලය ප්‍රස්ථාපනය

normally associate disease with doctors, medicines and hospitals. We agree that all this is necessary for good health. But what we are striving for is "Total Health". To achieve the objective of "Total Health" the other factors—social, environmental, cultural and spiritual—have a critical role to play.

There is another basic misconception which I would like to clarify. There is a general belief that health can be "given". My contention is that it cannot be given. It has to be achieved—and that too by your own efforts. In health people are subjects and not passively manipulated objects. Achieving health is a process of true democracy. It is health of the people, by the people and for the people. In other words in achieving health the people should be the masters of their own destiny. It is they who should plan, strategise, achieve and enjoy health. Health is, after all, a very individual and a personal condition.

I am very impressed with your term, "Health for All" because it covers all the people in the country irrespective of age, sex, race, religion or language. As much as health is a holistic concept, health for all involves all sectors of the people and all the resources, both physical and human, at

our command. All professionals whether they be scientists, doctors, educationists or mass communicators—whichever they are—they have a role to play.

There is a very close linkage between healthcare and science and technology. For that matter miraculous drugs, unbelievable transplant surgery and computerised diagnostics are all products of high technology. You would no doubt like to ask several questions on the applications of this high technology to healthcare in Sri Lanka. Can we afford it? Is it appropriate? Do we have the skills and the expertise to sustain it? And, above all, when we can choose to renew and revitalize life, powers earlier in divine provenance, whose lives are we to renew and revitalize? This opens our minds to the whole question of appropriate technology and its relationship to ethical values.

In many fields connected with healthcare, we have had our own share of indigenous technologies. Many of them are now long forgotten. I can quote many examples ranging from water purification to efficient hearths and sewerage disposal to food preservation. The advantages of these technologies are well known. They can be developed locally with local raw materials and at low cost. They are acceptable to the people and

would generate income and employment. This is an opportune moment for the scientific community present here to make a firm resolution to move into the area of appropriate and local technology very seriously. We have a duty by the present and future generations to examine, study, modify and apply these technologies in our pursuit of "Health for All". This does not mean that the application of high technology should be discarded. We cannot ignore the vast strides made in high technology. But, we need not blindly accept everything that is there in the name of high technology. We must develop the capacity to evaluate and accept what is good with suitable local adaptations.

However, there is a danger that needs to be mentioned. High technology influences the psychology of people. Sometimes people are dehumanised. We must make it a point to guard ourselves against this tendency. On the contrary technology and science should make people more humble. We must understand the limitations of science and technology as well. Technology should never lose sight of the ethics of life. Ultimately, it is our humanity that must govern our intellect—our personal values must transcend the by-products of our cleverness.

Talking of personal values, there is a saying that there are a lot of "I" Specialists. I am not talking about the people who look after your vision. I refer to those who specialize in the advancement of personal ego. For these "I" Specialists, the development of their own personality cult is more important than anything else. It is indeed a tragedy of our times that more and more people are joining the ranks of this so called "I" Specialists when it should be the other way round. Let us re-dedicate ourselves to selfless service in the cause of humanity.

Here, allow me to make an observation from my own experience. I come to you as a political person—and politics is the raw material of the affairs of state. But, I have seen politics infuse other areas of life. When this happens, there can only be disaster. The role of the scientist, including most of all the medical scientist, must *never* be political. It is only when we learn to depoliticize the scientific professions that we will become truly humane. Don't use the wrong raw material in the wrong place.

In conclusion, I would like to congratulate your Association, the Sri Lanka Association for the Advancement of Science on the excellent organisation of your Annual Sessions. I must also thank you for selecting the theme "The Role of Science and Technology in achieving Health for

All by the Year 2000". I know that you have the capacity and the capability to breakthrough in the application of science and technology in our quest not only for "Health for All" but for "Total Health for All".

I wish your 41st Annual Sessions every success.

QUESTIONS

1. "There is a close connection between good health and adequate shelter." Comment and expand on this statement.
2. What are the social and environmental aspects of health? Why have they come to be recognized only recently ?
3. What is the fourth dimension in health? Why has it received special emphasis in the Eastern tradition of medicine ?
4. Why is the cultural environment and tradition important in the public campaigns of health education? What will happen if we fail to give recognition to it? Give instances.
5. How has the Village Re-awakening Programme helped in the spread of the idea of "Health for All"? What are the built-in aspects of the programme that tend to help foster this idea ?

6. What indigenous technologies have we tried out in the past in trying to bring about "Health for All"? Why have they been given up?
7. Is there no place in developing countries for the latest advances of scientific medicine? What is meant by the statement that technology must match circumstances?
8. Who are "I" specialists? Why has there been a proliferation of them in recent years?
9. "The Role of the Scientist should never be political". Give reasons for or against this view.
10. What is the main strategy to achieve Health for All by the Year 2000? Is it attainable? Give reasons in support of your view.
11. Do you agree with the view that health cannot be "given" but must be achieved? Please substantiate.
12. Why should we strive for the achievement of "Total Health for All" as against "Health for All" by the Year 2000 A.D.?

